

get er den umiddelbare, ligesremene Virkning, vi skulle have for Die, men alene den Stemning af Velwillie og Tilfald til Folkets Laalsmænd paa Thinge, som vil være en naturlig Følge af, at vi vise vor Nedebonhed til at indbefomme Regjeringens Omse i saa Henseende. Denne Stemning omkring i de Samfundsklasser, som vi her nærmest have for Die, vil være et rigeligt Bederlag for den forholdsvis ringe Dpoffrelse, som her er Spørgsmaal om. 5,000 Rd. eller 2,000 Rd.; det er altfaa kun 3,000 Rd., som staa os imellem i det Hele. Jeg skal altfaa paa det Behfte — uagtet jeg veed, at det ikke vil have nogen-somhelst Indflydelse — for mit personlige Bedkommende tilraade, at vi i dette Stykke følge Regjeringen og bevilge, hvad den har forlangt.

Octavius Hansen: Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) gjorde det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (M. Jensen) nogen Uret, naar han i hans Modstand mod at yde noget Tilskud til Skyttefagen kun faae en Uwillie mod denne Dands under Bøgeskoven, som der er talt om. Det fremgaar af det ærede Medlems første Foredrag, at der var en ganske anden Grund, hvorfor han havde mod Skytteforeningerne, og hvorfor han mente, at Staten ikke skulde yde Saameget dertil. Han bemærkede, at i den Omstændighed, at Interessen for Skyttefagen i de senere Aar havde tabt sig, saae han et Tegni paa, at Onfket om og Begjærligheden efter at faae vort Tab erstattet, ikke mere var saa levende. Han udtalte det rigtignok paa en noget anden Maade, idet han talte om, at Onfket om at udøve Gjengjæld havde tabt sig Noget, men, saavidt jeg veed, har der ikke været Tale om at øde nogen Gjengjæld i den Forstand, at vi skulde ønske at berøve Preussen eller Lybssland Brandenburg, Pommeren eller Sigenende, men der har altid kun været Onfke om at faae tilbage, hvad der med Vold er taget fra os. Det ærede Medlems Tale er altfaa uberegtiget, og jeg kan kun forstaa det, han sagde, saaledes, at Onfket om at faae tilbage, hvad vi havde tabt, efter sidste Krig maaste var smere levende end nu. Naar det ærede Medlem fremstillede sig selv som Exempel paa, hvorledes man lever, naar man ikke har deltaget i Skyttevælsker og Dands i Bøgeskoven, kan dette Exempel være godt for ham, men for mig, som beklager, at en saadan Udtalelse er fremkommen i Folkethinget, kan den Omstændighed, at han ikke har givet sig af med Skytteforeningerne eller Dands i Bøgeskoven, ikke have nogen Betydning.

M. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Jeg vil ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) bemærke, at jeg i Skolefagen holdt paa Kontrol, fordi det var de Umyndige, som skulde

beskyttes overfor dem, der ikke vilde opfylde den Aligt forsvarelige ligeoverfor de Umyndige. Med Skyttefagen er det en anden Ting. Hviler den i det danske Folks Natur og Folkeliv, vil den kunne bæve sig selv uden det ubetydelige Tilskud fra Staten; hviler den derimod paa Tanker, opfundne af nogle enkelte Mænd, vil den dø, om den saa fik det dobbelte Tilskud, og den synes alt i Kjøbenhavn, hvor Livet ellers skulde strømme raskere end andre Steder, at ligge paa Sottefengen. — Naar den ærede sidste Laler troede at turde lægge Saameget ind i mine Ytringer, som han sagde, at der laa deri, troede han betydelig feil; thi dersom jeg sagde, at man ikke kunde forstaa hans Tale anderledes end, at han troede, at Danmark med Baabennagt kunde tage Slesvig tilbage, saa veed jeg ikke, om han vilde indvømne, at jeg gjorde en rigtig Slutning, men i alt Fald ligger den nær. Der har i Danmark — og det har været naturligt, det behøve vi ikke at skamme os over — som det lille Land, der er blevet overfalden af det større, vistnok været mangen Mand, i hvis Bryst der var opstaaet Fjælsker om Gjengjæld; men jeg tror, som sagt, ikke, at man behøver at skamme sig over, at man i et varmt Oeblik kan fatte Beslutninger, som senere ikke kunne bestaa for en koldere Betragtning. Det er naturligt, at Skytteforeningerne ere komne frem med Varmen, men det er ligesaa naturligt, at de maa forsvinde med Varmen.

Indenrigsministeren: Jeg skylber min Stilling at søge at rydde enhver Hindring af Veien, som kunde stille sig frem for den af mig forlangte Bevilling til statistiske Oplysninger, uden derfor at ville inblade mig paa nærmere Forklaring af det Forhold, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) hentydede til. Der var ganske vist en Meningsuoverensstemmelse mellem den daværende Chef for det statistiske Bureau og mig angaaende denne Sag, men det er ikke min Mening paa nogen Maade at skubbe det statistiske Bureau til Side. Lvertimod modtager jeg med Glæde enhver Hjælp, som det kan give mig med Hensyn til Behandlingen af det heromhandlede Materiale, men det er klart, at der er adskilligt af dette, som ikke ligefrem beskæftiger sig med Tal, og hvor jeg vilde finde det rigtigt, om det statistiske Bureau erklærer sig ude af Stand til at behandle disse Dele. Det ærede Medlem behøver ikke at frygte for nogen Tilfidsættelse fra min Side af det statistiske Bureau, og jeg haaber, at han vil stemme for Bevillingen. — Jeg vil dog ved samme Leilighed svare det ærede Medlem for Horsens (Bajer), at jeg ikke har taget nogen endeligt Bestemmelse om, hvilken Linie der skulde vælges for Hestebanen i Horsens, thi de Linier, der hidtil have været undersøgte, have væsentlig været undersøgte paa Foranstaltning af selve Kommunalbestyrelsen, men jeg vil selvfølgelig